

Sám hối là hình thức phát lộ sự sai phạm để rồi từ đó ăn năn hối cải không dám sai phạm. Kinh Hoa Nghiêm Phật Hiền Hộ Nhục Ngụy Phạm Thủ Phạm Ngụy Phạm Thủ là sám hối nghi phạm hạnh.

Sám hối là lời dạy của chư Hán chuyển ngữ từ chữ Sanskrit. Sám là tiếng Phạn (Ksama) có nghĩa là hối cải, phát lộ tội đã tạo trước đây, bộc bạch để rồi chúng biết, thì tội lỗi sẽ giảm bớt. Hối càng giảm thì tội càng không tiêu. Hối là sự quá khứ vơi lại. Có lỗi biết sửa, sau này không tái phạm. Tinh thần và sự lợi ích của sự sám hối là để trừ nghiệp ác; sám hối có hai phạm: sự và lý.

Các bậc hiền minh, mỗi khi có sai phạm, đều nói lời xin lỗi, xin lỗi chữ là hình thức nhận tội, Kito giáo có câu: "Lời tôi tội, lời tôi tội mới đáng" chữ để vờ thôi hai là ăn năn.

Như nói rồi còn phải thọ tội lòng ăn năn, hối cải nguyện không tái phạm. Hai chữ sám hối đầy đủ nghĩa nhận lỗi và xin chừa. Giáo hoàng John Paul II xưng thú 7 tội, có nghĩa xin lỗi loài người với 7 tội mà Giáo hội đã phạm phải, đó chữ là sám, còn hối thì sao? Vả rồi, mới kể sơ Nhứt tội sát vì cưu treo đầu cấp tội Thập Nhị K, mặc dù không xảy ra án mạng, đó là phong cách hối lỗi của người Nhứt, thọ hiên mặt nhân cách có văn hóa từ trước, dù hối cải đoạn vì chữ hình thức từ từ.

Trong cuộc sống không thiếu những nhân cách từ trước, có ý thức nhận lỗi, tuy không nói ra, nhưng chữ chữ nhận tội hòa lòng là không bao giờ tái phạm.

Trong luật nhà Phật, mỗi nọ a tháng một lần tụng kinh giới, từ khéo phạm lỗi, để từ đó chúng phát lộ xin sám hối, để rồi chúng chừa mình và hoàn hảo, người sai phạm cảm thấy như nhàn và nguyện không tái phạm. Đó là nghi thức sám pháp khi tụng giới giới của chúng Tăng.

17686/ <http://phatgiao.org.vn/y-kien/201504/Sam-hoi-la-su-cao-thuong-de-ton-kinh-moi-nguoi>